

Καθηράνη πρὸ τοῦ ἀνεωγμένου παραθύρου της, ἡ βαρυνὴς ἐφαίνετο βυθισμένη εἰς σκέψεις βαθείας· ἀλλὰ δὲν ἦσαν οὔτε οἱ ἐναρμόνιοι ψιθυρισμοὶ τῆς ὥραιας ἐκείνης θερνῆς ἐσπέρας, οὔτε αἱ πρὸ αὐτῆς ἐκτυλισσόμεναι τοποθεσίαι, αἱ ποικιλοτρόπως φωτιζόμεναι ὑπὸ τοῦ δύνοντος ἡλίου, αἱ ἀπασχολοῦσαι οὕτω τὴν προσοχὴν της· αἰσθημα πῶθου καὶ θλίψεως ἀπεικονίζετο ἐπὶ τῆς μορφῆς της, καὶ εἶχε τὸ βλέμμα προσηλωμένον ἐπὶ τοῦ μεγάρου Λασεγλιέρ, οὔτινος τὰ παράθυρα ἤστραπτον ἀντανακλῶντα τὰς ἀκτίνας τοῦ δύνοντος ἡλίου, τὰ δὲ μυρία αὐτοῦ ἀραβουργήματα, οἱ πολεμιστήριοι πύργοι, οἱ κομποὶ καὶ χαρίεντες, διεκρίνοντο ἐν ὅλῃ τῇ ἀρχιτεκτονικῇ αὐτῶν ἀρμονίᾳ, ἐνῶ ὑπὸ τοὺς πόδας του τὰ πυκνὰ δάση τοῦ κήπου ἐκυμαίνοντο ὑπὸ τὴν θωπευτικὴν πνοὴν τοῦ ζεφύρου. Ἐθεώρει ἐπίσης τὰς πέριξ αὐτοῦ πλουσίας ἐπαύσεις καὶ μετὰ θλίψεως ἀνελογίζετο ὅτι τὸ μέγαρον ἐκεῖνο, ὁ κήπος, αἱ γαῖαι ἐκεῖναι ἀνῆκον εἰς ἄνθρωπον ἀγροῖκον, εἰς ἀπαίδευτον καὶ βάνανσον χωρικόν. Ἐπὶ τοιούτων κατεῖχετο σκέψεων, ὅτε αἴφνης εἰσῆλθεν ὁ Ῥαοὺλ καὶ καθίσας πλησίον τῆς μητρὸς του, παρετήρει καὶ αὐτὸς ἄθυμος καὶ σιωπηλὸς τὴν ἐνώπιον αὐτῶν ἐξελισσομένην τοποθεσίαν. Ὁ ἀτυχεὴς νεανίας πρὸ πολλοῦ κατετρώγετο ὑπὸ βαθείας θλίψεως· διότι μὴ ἔχων κλίσιν πρὸς τὴν σπουδὴν, τὴν μόνην δυναμένην νὰ φαιδρῶνῃ τὴν πτωχείαν του, κατηναλίσκετο εἰς ἀγόνους ὄνειροπολήσεις καὶ πόθους ἀπραγματοποιήτους· τὴν ἐσπέραν δ' ἐκείνην περιδιαβάων μονήρης εἰς τοὺς ἀγροὺς εἶχεν ἀπαντήσει συνοδείαν ἐφίππων νεανίσκων ἐπανερχομένων εὐθύμως εἰς τὴν πόλιν ἐν μέσῳ τοῦ ἤχου τῶν κυνηγετικῶν σαλίγγων καὶ συνοδευομένων ὑπὸ μεγαλοπρεποῦς ἀκολουθίας κυνηγετικῶν ἀμαξῶν, ὑπηρετῶν ἐν στολῇ καὶ ὡραίων κυνῶν. Δὲν εἶχεν αὐτὸς οὔτε ὑπρέτας, οὔτε κύνας, οὔτε ἵππον, ὅπως διατρέχων ἐπ' αὐτοῦ τὰ περίχωρα διασκεδάζῃ τὰς θλίψεις του· ἐπανῆλθε λοιπὸν εἰς τὴν οἰκίαν ἔτι σκυθρωπότερος τοῦ συνήθους καὶ ἀποθηραρρημένος, στηρίζας δὲ τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς ἕδρας του, ἔκλιεν ἐπ' αὐτῆς τὸ μέτωπον, καὶ ἡ κυρία Βωμπέρ εἶδε δύο δάκρυα κυλιόμενα ἐπὶ τῶν ἰσχνῶν παρειῶν τοῦ υἱοῦ της.

— Τένον μου, ἀγαπητέ μου Ῥαοὺλ, εἶπε θλίβουσα αὐτὸν ἐπὶ τοῦ στήθους της.

— Ἄ! μητέρα μου, εἶπεν ὁ νεανίας μετὰ πικρίας, διατί νὰ με ἀπατήσης; διατί νὰ μοὶ ἐμπνεύσης τόσας ματαιὰς ἐλπίδας; διατί νὰ με συνειθίσης ἀπὸ τρυφερᾶς ἡλικίας εἰς εὐειρα ἀνόητα; διατί νὰ μοὶ δεῖξῃς ἐν μέσῳ τῆς πτωχείας μας τὰς μαγικὰς ὄχθας, εἰς ἃς οὐδέποτε ἔμελλον νὰ φθάσω; Διατί δὲν μοὶ ἐνέπνευσας τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν μετριότητα καὶ δὲν προσεπάθησας νὰ περιορίσης τοὺς πόθους καὶ τὴν φιλοδοξίαν μου; ὦ, ἐὰν μὲ ἐδίδασκες ἐνωρὶς τὴν ταπεινώσιν καὶ τὴν εἰς τὴν τύχην ὑποταγὴν, τοῦτο θὰ ἤρμοζε

κάλιον εἰς τὴν θέσιν μου καὶ τοῦτο θὰ σοὶ ἦτο πολὺ εὐκολώτερον.

Εἰς τὰς δικαίας ταύτας παρατηρήσεις ἡ κυρία Βωμπέρ ἔκυπτε τὴν κεφαλὴν σιωπῶσα, ὅτε αἴφνης κραυγὴ ἐξώθεν ἀκουσθεῖσαι ἐπέστρασαν τὴν προσοχὴν της. Ἠγέρθη, ἐπλησίασεν εἰς τὸν ἐξώστην καὶ διεκρίνει εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς γεφύρας τοῦ Κλαῖν τὸν Σταμπλῆ παρακολουθούμενον ὑπὸ τῶν παιδίων τοῦ χωρίου, ἅτινα τὸν κατεδίωκον ῥίπτοντα κατ' αὐτοῦ δράκας χλόης. Ὁ περιφρονημένος γέρον, χωρὶς νὰ ζητήσῃ νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτόν, ἔφρευεν ὅσον ταχέως ἐπέτρεπε τὸ γῆράς του καὶ τὰ βαρῆα ὑποδήματά του. Ἡ κυρία Βωμπέρ ἠκολούθησεν αὐτὸν ἐπὶ πολὺ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἔπειτα ἐβυθίσθη εἰς τὰς σκέψεις της. Ἀλλὰ μετὰ τινος στιγμᾶς τὸ πρόσωπόν της ἔλαμψεν αἴφνης ὑπὸ χαρᾶς. Τί συνέβη; τί ἐπῆλθε; Τίποτε σχεδόν, μία ἰδέα. Ἀλλὰ μία ἰδέα ἀρκεῖ πολλάκις ἵνα μεταβάλῃ τὴν ὄψιν τοῦ κόσμου.

[Ἔσται συνέχεια]

ΑΡΕΙΝΟΝ Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.

Ἡ ἐν Ὀλλανδίᾳ κατοικία τοῦ

ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

Ἡ πόλις Zaandam κατέχει τὸ ὠραιότατον μνημεῖον τῆς Ὀλλανδίας, ὡς ἔλεγεν ὁ πρῶτος Ναπολέων, τουτέστι τὴν καλύβην τοῦ Μεγάλου Πέτρου, εἰς τὴν τὸν ὅποιον ἡ πόλις ὠνομάσθη ἐπὶ τινὰ χρόνον, ὡς ἔτι καὶ σήμερον καλοῦσιν αὐτὴν πολλοὶ, Czardam ἢ Saardam. Πληθὺς ὀδηγῶν ψιθυρίζει τὸ ὄνομα τοῦ περιφήμου τούτου οἰκίσκου εἰς τὸ οὖς πάντων τῶν εἰς Zaandam ἐρχομένων ξένων, οἵτινες χάριν αὐτοῦ καὶ μόνου, δύναται τις εἰπεῖν, μεταβαίνουσιν εἰς ἐπίσκεψιν τῆς εἰρημένης πόλεως.

Πότε καὶ διατί ὁ μέγας αὐτοκράτωρ ἦλθε νὰ κατοικήσῃ ἐν τῇ καλύβῃ ταύτῃ, εἶνε πασίγνωστον. Ὁ νεαρὸς Τζάρος, ἀφοῦ κατετρόπωσε τοὺς Τατάρους καὶ Τούρκους, καὶ εἰσῆλθε θριαμβευτικῶς εἰς Μόσχαν, ἠβέλησε νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς διαφόρους ἐπικρατείας τῆς Εὐρώπης, ὅπως σπουδάσῃ τὰς τέχνας καὶ βιομηχανίας αὐτῶν. Συνοδευόμενος ὑπὸ τριῶν πρεσβευτῶν, τεσσάρων γραμματέων, δώδεκα εὐγενῶν, πεντήκοντα φυλάκων καὶ ἐνὸς νάννου, κατέλιπε τὰ κράτη αὐτοῦ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1697, διῆλθε διὰ τῆς Λιβονίας, τῆς Βρανδεβουργικῆς Πρωσίας, τῆς Πομερανίας, τοῦ Βερολίνου, τῆς Βεσφαλίας, καὶ ἀφίκετο εἰς Ἀμστελῶδαμον δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ.

Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ διέμευεν ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον πάντῃ ἀγνωστος ἐν μέσῳ τῶν ναυστάθμων τοῦ ναυαρχείου. Ἐκεῖθεν μετέβη εἰς Zaandam, ἔνθα εὐρίσκοντο τὰ περιφημότερα ναυπηγεῖα, καὶ ὅπου περιεβλήθη τὴν ἐνδυμασίαν τοῦ ναυπηγοῦ, ὅπως ἐμάθη ἰδίως ὀφθαλμοῖς καὶ ἰδίαις χερσὶ τὴν τέχνην τοῦ κατασκευάζειν πλοῖα, ἐν ἧ' ἐξεῖχον

τότε οί 'Ολλανδοί. Ἐντεῦθεν ὑπὸ τὸ ὄνομα Πέτρος Μιχαήλωφ εἰσῆλθεν ἐν τῷ ναυπηγείῳ ἐνὸς *Mijnheer Calf*, ἐνεγράφη εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐργατῶν, καὶ εἰργάσθη ὡς ξυλουργός, σιδηρουργός καὶ σχοινοποιός.

Καθ' ὄλον τὸν χρόνον τῆς ἐν *Zaandam* διαμονῆς του ἔφερε τὴν αὐτὴν ἐνδυμασίαν, καὶ τὴν αὐτὴν ἐλάμβανε τροφήν ἣν καὶ οἱ συνεργάται αὐτοῦ, ἐκοιμᾶτο δὲ ὡς καὶ ἐκεῖνοι, ἐντὸς ξυλίνου οἰκίσκου, ὅστις εἶνε ὁ νῦν ἐκινούμενος εἰς τοὺς ξένους. Δὲν γινώσκωμεν ἀκριβῶς πόσον χρόνον διέμεινεν ἐν *Zaandam*. Οἱ μὲν ἰσχυρίζονται ὅτι μῆνας τινὰς διέτριψεν ἐκεῖ, οἱ δὲ τοῦναντίον διατείνονται, ὅτι δὲν ἔμεινεν ἢ μίαν ἐβδομάδα, ἕνεκα τῆς ἀδιακρίτου περιεργείας, ἧς ἦν ἀντικείμενον. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἐπανελθὼν μετ' ὀλίγον εἰς Ἀμστελὸδαμον ἐπεράτωσεν ἰδίαις χερσὶν ἐν τῷ ναυστάθμῳ τῆς Ἑταιρίας τῶν Ἰνδιῶν πολεμικὸν πλοῖον τῶν ἐξήκοντα τηλεβόλων, ἐσπούδασε τὰ μαθηματικά, τὴν φυσικὴν, τὴν γεωγραφίαν, τὴν ἀνατομίαν, τὴν ζωγραφικὴν, καὶ ἀπῆλθεν ἐκ τῆς πόλεως ταύτης τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1698 μεταβαίνων εἰς Ἀγγλίαν.

Ὁ περίφημος οἰκίσκος εὐρίσκεται εἰς τὸ ἄκρον τῆς *Zaandam*, φαινόμενος ἐκ τοῦ ἀνοικτοῦ μέρους τῆς ἐξοχῆς, εἶνε δὲ οἰονεὶ ἐγκεκλεισμένος ἐντὸς μικροῦ κτιρίου κτιστοῦ, ὅπερ ἡ βασίλισσα τῆς Ὀλλανδίας Ἄννα Παυλόνα, Ῥωσὶς τὴν καταγωγὴν, διέταξε νὰ ἐγερεθῆ ὅπως προφυλάττη τὴν οἰκίαν κατὰ τῆς ἐπιρρείας τοῦ χρόνου.

Εἶνε ἀληθῆς καλύβη ἀλιευτικῆ, ξυλίνη, συγκειμένη ἐκ δύο μικρῶν δωματίων· εἶνε δὲ τοσοῦτον ἐφθαρμένη καὶ ἐτοιμόρροπος, ὥστε ἐλαφρὰ προσβολὴ ἀνέμου ἤρκει νὰ τὴν καταρρίψῃ, ἐὰν δὲν ἐστηρίζετο ἐπὶ τοῦ περιστοιχοῦντος αὐτὴν κτιρίου. Ἐν τῷ πρώτῳ δωματίῳ ὑπάρχουσι τρία χονδροειδῆ καθίσματα, μία μεγάλη τράπεζα, μία κλίνη ἐπὶ ἑρμαρίου, καὶ μεγάλη ἐστία κατὰ τὸν ἀρχαῖον φλαμανδικὸν τρόπον. Ἐν τῷ δευτέρῳ δωματίῳ ὑπάρχουσι δύο μεγάλαι εἰκόνες, ἡ τοῦ μεγάλου Πέτρου, φέροντος ἐνδυμασίαν ἐργάτου, καὶ ἡ τῆς αὐτοκρατειρας Αἰκατερίνης. Σημαῖαι ῥωσικαὶ καὶ ὀλλανδικαὶ ἐκτυλίσσονται ἀπὸ τῆς ὀροφῆς.

Ἡ τράπεζα, οἱ τοῖχοι, οἱ θάλαμοι, αἱ θύραι, αἱ δοκοὶ εἰσὶ κεκαλυμμένα ὑπὸ ὀνομάτων, στίχων, γωμικῶν, ἐπιγραφῶν εἰς ὅλας τὰς γλώσσας τοῦ κόσμου. Πλάξ τις ἐκ μαρμάρου, φέρουσα τὰς λέξεις Πέτρω τῷ μεγάλῳ—*Αλέξανδρος*, ἐτέθη τῇ φροντίδι τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσίας Ἀλεξάνδρου εἰς μνήμην τῆς ἐπισκέψεως αὐτοῦ τῷ 1814. Ἄλλος λίθος ἀναμνηστικὸς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ πρίγκηπος διαδόχου, πρῶτον δὲ Τζάρου, τῷ 1839, κάτωθεν δὲ ὑπάρχει ῥωσικὴ στροφὴ λέγουσα· «Ἐπερὰν τῆς ταπεινῆς ταύτης κατοικίας ἵπτανται οἱ ἄγγελοι. Τζάρεβιτς, γονυπέτησον! Ἐδῶ εἶνε ἡ κοιτὶς τῆς αὐτοκρατορίας σου, ἐδῶ ἐγεννήθη τὸ μεγαλεῖον τῆς Ῥωσίας».

Ἄλλοι λίθοι ἀναπολοῦσιν εἰς τὸν παρατηρητὴν τὰς ἐπισκέψεις τῶν βασιλέων καὶ ἡγεμόνων καὶ μετὰ τῶν λίθων ἄλλαι ποιήσεις, καὶ πρὸ πάντων ῥωσικαὶ ἐπιγραφαὶ, ἐκφράζουσαι τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν χαρὰν τῶν ἀφιχθέντων αἰσίως εἰς τὸ ἱερὸν προσκύνημα. Μία τῶν ἐπιγραφῶν τούτων ὑπεθυμίζει ὅτι ἐκ τῆς ἀγροίκου ἐκείνης καλύβης ὁ ξυλουργὸς μέγας Πέτρος διέκλυθε τὰς κινήσεις τοῦ μοσχοβιτικοῦ στρατοῦ, ὅστις ἐμάχετο κατὰ τῶν Τούρκων ἐν Οὐκρένῃ.

Ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ἐσκεπτόμην ὅτι, ἐὰν ἡ ἐνδοξότερα ἡμέρα τοῦ βίου τοῦ μεγάλου Πέτρου ὑπῆρξεν ἐκεῖνη, καθ' ἣν ἐκοιμήθη ἐν τῇ καλύβῃ ταύτῃ, ἀφοῦ τὸ πρῶτον εἰργάσθη διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν, ἐπίσης ἡ εὐτυχστερα αὐτοῦ ἡμέρα θά ἦτο ἐκεῖνη κατὰ τὴν ὁποῖαν δεκαοκτὼ ἐτη βραδύτερον, ἐν τῷ κολοφῶνι τῆς δυνάμεως καὶ δόξης διατελῶν, ἐπανῆλθεν ἐν αὐτῇ, ὅπως δεῖξῃ εἰς τὴν Αἰκατερίνην τὸ μέρος, ἔνθα ἀπλοῦς ἐργάτης ἐδιδάχθη πῶς δύναται νὰ ἦεν αὐτοκράτωρ.

Οἱ τῆς *Zaandam* κάτοικοι ἀναμνησκονται τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην μεθ' ὑπερηφανίας, καὶ λαλοῦσι περὶ αὐτῆς ὡς περὶ γεγονότος, οὗ ὑπῆρξαν μάρτυρες. Ἡ Τζαρίνα εἶχε μείνει εἰς *Wesel*, καταληφθεῖσα αἴφνης ὑπὸ τῶν ὀδίνων τοῦ τοκετοῦ. Ὁ Τσάρος ἀφίκετο μόνος εἰς *Zaandam*. Δύναται πᾶς τις νὰ φαντασθῆ μετὰ πόσης χαρᾶς καὶ ὑπερηφανίας ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τῶν ἐμπόρων ἐκείνων, τῶν ναυτῶν, τῶν λεπτουργῶν, οἵτινες ἔσχον αὐτὸν ὡς σύντροπον πρὸ δέκα ὀκτῶ ἐτῶν. Διὰ μὲν τὸν λοιπὸν κόσμον ἦτον ὁ νικητὴς τῆς Πουλτάβας, ὁ θεμελιωτὴς τῆς Πετροπόλεως, ὁ ἐκπολιτιστὴς τῆς Ῥωσίας, δι' αὐτοὺς ὅμως ἦτον ὁ «*Peterbaas*» ὁ μαστροπέτρος, ὡς ὀνόμαζον αὐτὸν οἰκείως, ὅτε εἰργάζοντο μετ' αὐτοῦ· ἦτο τέκνον τῆς *Zaandam* προαχθὲν εἰς αὐτοκράτορα, ἦτο ἀρχαῖος φίλος ἐπανακάμπτων ἐν τῷ μέσῳ τῶν φίλων του.

Δέκα ἡμέρας μετὰ τὸν τοκετὸν ἀφίκετο ἡ Τζαρίνα, ἧτις καὶ αὐτὴ ἐπεσκέφθη τὴν καλύβην. Αὐτοκράτωρ καὶ αὐτοκράτειρα, ἀνευ ἀκολουθίας, ἀνευ ἐπιδείξεως, ἐπῆγον ἵνα δειπνήσωσιν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ναυπηγῆ *Mijnheer Calf*, τοῦ δεχθέντος ἐν τῷ ναυπηγείῳ αὐτοῦ τὸν ἐστεμμένον νεαρὸν ἐργάτην. Ὁ λαὸς τοὺς συνώδευσε κράζων μεγαλοφώνως· Ζήτω ὁ μαστροπέτρος, ὁ δὲ μαστροπέτρος, ὁ ἐξολοθρευτὴς τῶν Βογιάρων καὶ τῶν Στερλιτς, ὁ δικαστὴς τοῦ ἰδίου αὐτοῦ υἱοῦ, ὁ τρομερὸς ἡγεμὼν ἐκλαυσεν ἐκ συγκινήσεως.

Καθ' ὄλον τὸ ἑλληνικ. Κράτος ὑπάρχουσιν 168 μοναὶ, ἐξ ὧν γυναικεῖαι 23. Τῶν μονῶν τούτων 7 ἀνήκουσιν εἰς τὸ δυτικὸν δόγμα, ὧν 3 γυναικεῖαι. Εἰς ἀπάσας τὰς μονὰς ταύτας κατοικοῦσι 3,258 ἄτομα, ἐξ ὧν 2,116 μοναχοὶ καὶ 1,142 κοσμικοί. Εἰς τὰς μονὰς τῶν γυναικῶν διαμένουσι 541 μοναχαί, ὧν 132 εἰσὶ δυτικοῦ δόγματος.

Η ΚΥΡΙΑ ΓΚΑΡΦΙΛΔ

Ἑλληνική ἐφημερίς, πλέκουσα τὸ ἐγκώμιον τῆς χήρας τοῦ δολοφονηθέντος προέδρου τῆς Ἀμερικῆς Γκάρφιλδ ἕνεκα τῶν πολλῶν αὐτῆς προτερημάτων καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς πνευματικῆς μορφώσεώς καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἀφοσιώσεώς της εἰς τὴν διοίκησιν τῶν τοῦ οἴκου, παραθέτει ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς, γραφείσης πρὸ δεκαετίας πρὸς τὸν σύζυγόν της καὶ ἐκ τύχης γνωστῆς γενομένης. Ἐν τῷ ἀποσπάσματι τούτῳ ἡ εἰκὼν τῆς χήρας Γκάρφιλδ παρίσταται ἐν λαμπρότητι, θαμβούση τοὺς ὀφθαλμούς. «Μετὰ χαρᾶς σοὶ ἀναγγέλλω», γράφει ἡ κυρία Γκάρφιλδ τῷ συζύγῳ αὐτῆς, «ὅτι ἐν τῷ μέσῳ τοῦ καμάτου καὶ τῶν ἐνοχλήσεων τοῦ παρελθόντος θέρους, κατώρθωσα νὰ καταγάω νίκην τινά. Ἡ ἡρεμὸς σκέψις ἀπ' ἧς ἀπῆλθες θηριάμβευσεν ἐν τῷ πνεύματί μου. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀνέγνωσά που ταῦτα: *Ὁρθὴ σκέψις ἄνευ ἐργασίας ἀδύνατος, μόνη δ' ἡ σκέψις καθιστᾷ τὴν ἐργασίαν εὐτυχῆ.* Ἴσως εἰμὶ προωρισμένη τοιαύτην τινὰ ὁδὸν νὰ διανύσω, ἀνκριχωμένη εἰς τὰ ὑψηλότερα μέρη αὐτῆς. Πρῶταν τινὰ κατεγινόμενη παρασκευάζουσα τὸν ἄρτον τῆς οἰκίας καὶ εἶπον κατ' ἐμαυτὴν - Ἐναπόφευκτος ἀνάγκη μοὶ ἐπιβάλλει νὰ παρασκευάζω κατὰ τὸ τρέχον θέρους τὸν ἄρτον ἡμῶν. Διὰ τὴν νὰ μὴ θεωρῶ τοῦτο ὡς ἐνασχόλησιν εὐχάριστον καὶ νὰ μὴ πειρώμαι νὰ παρασκευάζω ἄρτον ὡς οἶόν τε τέλειον; Τοῦτο μοὶ ἐφάνη ἔμπνευσίς τις, καὶ ἐν τῇ φαντασίᾳ μου ἀπεικόνισα τὸν ὅλον βίον φαινότερον. Αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου μοὶ ἐφαίνοντο διερχόμεναι τὸ πνευμά μου καὶ εἰσδύουσαι εἰς τοὺς λευκοὺς ἄρτους, ἦδη δὲ πιστεύω ὅτι ἐν τῇ τραπέζῃ ἡμῶν παρατίθεται ἄρτος καλλιτέρας ποιότητος ἢ πρότερον, καὶ νομίζω ὅτι κατέχω τὴν ἀλήθειαν ταύτην, ὅτι δηλαδὴ δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ ἤμῃ ἡ δούλη ἢ φεύγουσα τὴν ἐργασίαν, ἀλλ' ἡ πραγματικὴ αὐτῆς κυρία, φροντίζουσα, ὅπως ὅ,τι ἂν πράττω μοὶ παράγῃ ἀρίστους καρπούς. Ἐπὶ μακρὸν ὑπῆρξας ὁ βασιλεὺς τῆς ἐργασίας σου, ὥστε θὰ γελάσῃς ἴσως, ὅτι ἔζησα ἐπὶ τοσοῦτον ἄνευ στέμματος, ἀλλ' αἰσθάνομαι ἄπειρον εὐχαρίστησιν, ὅτι ἐπὶ τέλους εὐρὸν αὐτὸ, καὶ αἱ ἀστείότητές σου δὲν θὰ κατορθώσωσι νὰ μειώσωσιν αὐτήν. Μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην σκέπτομαι μὴ ἐν τῷ δικαίωματι τούτῳ ὑποκρύπτεται ἡ «φοβερὰ ἀδικία», ἡ τοῦλάχιστον μέρος αὐτῆς, ἐφ' ἣ παραπονοῦνται αἱ γυναῖκες αἱ ἐπιζητοῦσαι ἐκλογικὴν ψῆφον. Ἡ κακῶς ἀνατεθραμμένη γυνὴ ὑπολαμβάνει τὰ καθήκοντα αὐτῆς ὡς δυσμένειαν τῆς τύχης, καὶ ἡ ἐκτελεῖ αὐτὰ μεμψιμοιροῦσα, ἢ προσπαθεῖ νὰ τὰ ὑπεκφυγῇ. Βλέπει τὸν ἄνδρα φερόμενον ἐν θριάμβῳ πρὸς τὸν προορισμὸν αὐτοῦ καὶ φρονεῖ ὅτι τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας, ἣν ἐκτελεῖ, καθιστᾷ αὐτὸν μέγαν καὶ δεσπόζοντα, ἐνῶ εἰς ταῦτα συμβάλλει οὐχὶ τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας, ἀλλ' ὁ τρόπος καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἐκτελέσεώς της». Ἡ

χήρα Γκάρφιλδ γινώσκει τὴν λατινικὴν, τὴν ἑλληνικὴν, τὴν γερμανικὴν καὶ τὴν γαλλικὴν, ἔχει δὲ καὶ ἀρκετὰς γνώσεις μαθηματικὰς καὶ ἐγκυκλοπαιδικὰς ὅτε ὁ σύζυγός της ἐπηγγέλλετο τὸν διδάσκαλον ἢ συνδρομὴ αὐτῆς ἦν αὐτῷ πολύτιμος.

A.

Ἐπιστημονικὸς

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ ΠΕΡΙΠΛΟΥ

Πρὸ οὐ πολλῶν ἡμερῶν ἐξήρξατο τοῦ λιμένος τῆς Μασσαλίας τὸ μεγαλοπρεπὲς ἐλικοκίνητον ἀτμόπλοιον «Ceylon» τῆς διακεκαμένου Ἐταιρίας, ἀρχόμενον τοῦ περὶ τὴν γῆν περίπλου αὐτοῦ, φέρον δ' ἐπιβάτας ἀνήκοντας εἰς τὴν ἀνωτέραν κοινωσίαν τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Βρυξελλῶν. Τὸ πλῆρωμα, εἰς οὗ τὴν ἐκλογὴν κατεβλήθη ἰδιαίτουσα προσοχὴ, ἀποτελεῖται ἐκ πολλῶν ἀξιωματικῶν καὶ 120 ναυτῶν καὶ ὑπηρετῶν, μετ' ἐξαιρετικῆς δ' ὡσαύτως ἐπιμελείας ἐγένετο καὶ ἡ διευθέτησις τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ πλοίου. Τὸ μαγειρεῖον, κατέχον εὐρὸν χώρον ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ, κατηρτίσθη ὡς ἀρίστα, ὁ δὲ ἀρχιμάγειρος, ὅστις ὑπηρετεῖ ἄλλοτε ἐν τοῖς βασιλικῶς μαγειρείοις τοῦ Οὐίνδσвор, λαμβάνει τὸν μισθὸν πλοιάργου πολεμικοῦ πλοίου ἐν Γαλλίᾳ· ἔχει δὲ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ δύο ἄλλους μαγείρους καὶ τρεῖς παραμαγείρους. Ἐκ τούτων δύναται πᾶς τις νὰ εἰκάσῃ ὅποια ἔσται ἡ τελειότης τῆς περὶ τὴν τράπεζαν ὑπηρεσίας.

Αἱ αἵθουσαι, πολυτελῶς ηὔρεπισμένα, περιέχουσι πάντα τὰ χρειώδη πρὸς ὅσον ἐνεστὶν ἀνετον διατριβῆν· τὰ πάντα καλύπτονται ὑπὸ μετὰξῃ καὶ βελούδου, αἱ δὲ ἔδραι εἰσὶν οὕτω κατεσκευασμένα ὥστε νὰ καθιστῶσιν ὅσον τὸ δυνατόν ἤττον ἐπαισιθητὰς τὰς δονήσεις καὶ τὸν σάλον τοῦ ἀτμοπλοίου. Ὑπάρχουσι ἔτι τρία δωμάτια διὰ λουτρὰ, ὧν οἱ μαρμάρειοι λουτήρες ἀπαστρέπτουσι ἐκ τῆς λευκότητος. Ἡ βιβλιοθήκη περιλαμβάνει πάντα τὰ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη δημοσιευθέντα συγγράμματα περὶ τῶν ταξειδιῶν τῶν μεγάλων περιηγητῶν, πρὸς δὲ τούτοις ἐν ἀφρονίᾳ τὰ πρὸς ψυχαγωγίαν βιβλία, ἔργα τῆς φαντασίας, συγγράμματα μετ' εἰκόνων κ.τ.λ.

Κατὰ τὰς ἐν ἀνοικτῷ πελάγει μακρὰς θαλασσοπορίας, ὅτε οὔτε παρατηρήσεις οὔτε μελέται ἐπιστημονικαὶ θὰ εἶνε δυναταί, τὴν μονοτονίαν τοῦ ταξειδίου θὰ διασκεδάζῃ ὀρχήστρα ἐξ ἀρίστων μουσικῶν συγκεκροτημένη, ἐκτελοῦσα τερμάχια τῶν ἐλεγκτοτέρων μουσικῶν ἔργων καὶ τῶν μᾶλλον πεφημισμένων νεωτέρων. Τὸ δρομολόγιον, ὅπερ τὸ ἀτμόπλοιον θέλει ἀκολουθήσει κατὰ κοινὴν τῶν ἐπιβατῶν ἀπόφασιν, περιλαμβάνει τὰς ἀκολούθους πόλεις· Μασσαλίαν, Νίκαιαν, Γένουαν, Νεάπολιν, Παλέρμον, Μελίτην, Πειραιᾶ, Σύρον, Κωνσταντινούπολιν, Σμύρνην, Ρόδον, Ἀλεξάνδρειαν, Πορτ - Σαῖδ, Σουεξ, Ἄδεν, Βομβάην, Κολόμβο, Ἀκραν τῆς Οὐαλλίας, Μαδρὰς, Καλκούτταν,